



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6779/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богољуб Тошић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу и туженог Града Пирота, кога заступа Градско правобранилаштво града Пирота, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 678/2021 од 21.07.2021. године, у седници већа одржаној 15.06.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 678/2021 од 21.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 678/2021 од 21.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 138/18 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник – корисник кп.бр. ..., у површини од 412 квм у КО Пирот – ван варош из листа непокретности .. КО ..., ван варош, на којој се налази стамбени објекат у површини од 85 квм са грађевинским земљиштем испод стамбеног објекта и помоћни објекат у површини од 54 квм са грађевинским земљиштем испод помоћног објекта, што је тужени Град Пирот дужан да призна. Ставом другим изреке утврђено је да је тужба повучена у односу на тужене ББ, ВВ и ГГ, као и Републику Србију. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да исплати туженој Републици Србији износ од 6.000,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 678/2021 од 21.07.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 138/18 од 18.11.2021. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке у односу на тужену Републику Србију и у ставу трећем изреке и предмет у укинутом делу враћен првостепеном суду на поновно

суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о ревизији тужиоца као о посебној ревизији у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одлуку о тужбеном захтеву. Предмет тражене правне заштите је утврђење својине на непокретностима, а тужбени захтев је одбијен у односу на тужени Град Пирот због недостатка пасивне легитимације, с обзиром да тужени није држалац, корисник ни власник ствари која је предмет спора. Дакле, спорно питање није од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, већ правно питање конкретног спора, а образложење побијане пресуде за одлуку о тужбеном захтеву тужиоца не одступа од судске праксе у тумачењу и примени материјалног права, тако да није испуњен законски услов који се односи на потребу за новим ни уједначеним тумачењем права, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско - правним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.02.2018. године ради утврђења права својине на непокретности, а у тужби није наведена вредност предмета спора, већ је на рочишту 18.11.2020. године као вредност предмета спора утврђен износ од 10.000,00 динара.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није

дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић